

Žnje.

Lyrička pjesen

wot

Handrija Seilerja,

do hudžby festajana

wot

R. A. Kozora,

ispjewana 3. džen 1860 w Budyschinje.

R. 15942/5

w Budyschinje,
Gjischjane pola R. P. Hiki.

1860.

43/8° 297/6

4318° 297/16

Prjenja džielba.

1.

Chôr.

Hórkî, doły wožredkate,
Płódna semja ſmuhata,
Rune poła ſybolate,
Skota Boža sahroda:
Wóczko pkuwa ſradowane
Pſcheß waß, hona žohnowane.

Quartettſolo.

(Pſchi poſladzje na prjenu kłóſku.)

Prjenja kłóſka, o ty radoſz,
Witaj nježna na ſlónzo,
S nebeß póſle, naſcha žadoſz,
Božich džiwow potajniſtwo,
Witaj, naſhe lubowanje,
Nowy ſawdawč nadžije,
Kólnej próžy ſarunanje,
Skote myto, ſdzerženje.

Rwjetki, róžje, wiſhitke ſezenja,
Rajkejež ſze rjanoth,
Rajkež macze ſybolenja,
Stupajeże ji do ſady,

*

Hiwajcze ji powitanje,
To je waſcha kralowa,
Teje krony žohnowanje
Waſchu kraſnosz pſcheſbah.

Witaj, džicežo wotpowite
Seleneho se ſahležka,
Wóczko twoje wutrobite
Hlada nijetko do ſwjeta;
Rynežkuj twoje ſkote kčenje,
Bóh budž ſ tobū, žohnuj cže,
Ponež khljeb a ſežiwenje
Krupa uech czi nimor dže!

2.

Baſoſolo.

(Hoſpodař).

Jutſje, dal' Bóh, ſ bježnym ranjom
Chzemny ſaſhyz na hori,
Kruwař noſhy ſ poſhwatanjom
Khlódne žórko, patoki;
Bóh čzyk czaſ žohnowacž
A ſlónčne wedro dacž.

Chōr.

Haj ſtočrōcž ſkote kčjeje ſbožje,
A koſa brincži ſ weſelom,
Khljeb radženy kracž budža nožje,
Hdyž pſchikhadža Bóh ſe ſlónzom,
So ſuchi kloſz a hromadka
Sso do powrestka ſawjaſa.

Tehdy rad' ſo wjenzy wija,
Roſſchjerja ſo wutroba,
Czjeka staroſz, raný žija,
Weſelje dže do dwora.

Alle hdijž ſo wody lija
 S mróčnih, płownych nebeſow,
 Gorno roſe, ſtwelza hnija:
 Tehdy dje čaſz drohotow.

Tehdom khudži ſaplačaju,
 Bljedy hłód do kraja dje,
 Lichomnižy požeraju
 Pót a kubko bratrowske.

3.

Tenorsolo a chór.

Kaſ czerwienkoſte bjeli
 ſso ſtwelzo na polu,
 Bóh nad nami ſo ſmijeli
 Se ſkónežnej jaſnoszju:
 Duž jemu ert a wutroba
 Dział, cześz a kħwalbu woprowa.

Chór.

Duž jemu ert a wutroba
 Dział, cześz a kħwalbu woprowa.

Baſoſolo.

Haj wopruj dział, to rjeka hnada,
 Hdijž ſkónzo na kłóß ſaſwjeczi,
 Kłóß ližaty paſ k ſemi hlada
 A ſ nahlej niſu neſrawi,
 So ſ pschekħwatanej krocželu
 Čuſe gorno kħude uneſzu.

4.

Duo ſa ſopranej.

Nowa nadzija ſo kraſni
 Psches waſ, hona žolmijate,
 Wſchitſich wobliežo ſo jaſni

Na te dary ččakane,
Czežki kłóß ſo poſhiluje,
Watroba ſo poſbjehuje.

C h ó r.

Stup, khudžina, pój, mjesto, krajo,
Na žneiſke polo ſ radoſſju
Twój ſežiwny pköd powitajo
Po drohoczje a tradanju;
Wot proſcherja hacž do krala
Budž kóžda duscha ſradomna.

5.

B a ſ o ſ o l o.

(Hetman.)

Kłóß je ſračn! ſchtož ma ruzh,
Gserp a hrabje — ſpjechuj ſo,
Koſju klepaj, pojjes dūz̄h,
Wedro je ſo ſtajiko!

C h ó r.

(Žneižarjo a žneižařki.)

Ha hdžeha njetk mi hona ſu
Se žitom žolmijate,
Ha hdžeha je to pačholo,
Kiz kłóß by poſyklo!

Ha hdžeha je naſch kłóſnih wjenz,
Tón žneiſki, ſloczany,
Ha hdžeha je ta holicžka,
Kiz by jón nawiša!

Won do pola, won čžemv hicž,
Hdžež ſchlowroneczk, pozpuſa
Kłóß wuſpjewaſchtej ſ trubelje,
A njetko ſkote žnje!

Tenor solo.

(Wowczer pſchi žitnymi sahonje.)

Hanka, budž weſełka
Holicžo rjane,
Runjež by neſyłka
Sorneschko žane.

Hanka, budž weſełka,
Hladke masch włoſki,
Naſkaduj do ſuopa
Skoczane kloſki.

Hanka, budž weſełka,
Lubje ſo ſmijejeſch,
Ssy = li tež ſyrotka,
Khljeba ty ſmijejeſch.

Hanka, budž weſeſča,
Rjana ty róža,
Blidko czi pſchikrywa
Woſpredk a włoža.

6.

Sola.

Wjetſik drjema, ſkónzo ſmuďi,
Semja laczna ſdychuſe,
Visz a ſelina ſo rudi, i
W czjeſnih pruhach powiadne;
Do khlódka ſo dróhar lehne,
Gſkónzo w pruhach wodu czechue.

Chor.

Kap, kap! — wróna w polu woła,
Nebesza ſo połhmurja,
Nurjak hwiſda, wſcho ſo kholia,
Mróczne hory pſchilecza.

Wutke schumenje ſem kchwata,
 W czeſkich ronach fahrima,
 W wýſokoszach ſejhravata
 Delje leczi łaſtojczka.

S deſchczom krupa pſchepaduje,
 Błyſki lecza ſeklate,
 Semja ſarži,
 Wołna ſchiczerča,
 Bobot, ſchrebrot,
 Pleskot, pluſkot,
 Hróſbne raſy dudlawe
 Tyſchne wuchó ſazkyschuje. —
 Swoju nemóz cžlowek cžuje,
 Stykne ružy poſoruy:
 Božo, ſwarnuj kłóž a dom!

Sopranoſolo.

Strach, hroſa wotkhadžuje,
 Bóh ſchłodu wobroczi;
 Gso nebjø wujaſnjuje,
 We hłubſhej módrini.

To ſnamjo Noachowe
 We barbnym błyſchezenju
 Na nebju ſteji nowe
 Po cžmi a po deſchczu.

7.

E h ò r.

Wjesch th tón ſlub
 A wulku hnadu,
 Wjesch th tón trjeb
 A ja njón radu,
 Kij haji wſhemu ſtwarenu?

Wjesch ty tu móz
 A šmilni ruku,
 Kij pelní kloß
 A phischí luku,
 A rólnik ma k nej nadziju?

Recitativ.

Tak dolho hacž semja stacž budže,
 Nedýrbja pschestacž syw a žnje,
 Mersnenje a cžoplota,
 Vjeczo a syma,
 Djen a nóz!

Chôr.

To je tón šlub,
 To je ta hnada,
 To je ta móz,
 To je ta rada —
 Tón šlub šo nihdý nekhabla,
 Dójj kryja semju nebeša.

8.

Alt solo.

K prózny datu, porucženu
 Rólnik tudy semju ma,
 S džjekom radosz wukupenu
 A swój khljeb wón wuziwa,
 Wora, wušywa a žne,
 Ale Bóh sam žohnuje.

Trio sa soprani, tenor a bas.

S nebeš pschiidze žohnowanje,
 Živnosz a tuč se semje,
 Boži schkit a wobstaranje
 Kryje kloß a sdžerži žnje.

Choral.

Bóh na semju je poħladał
 A pola s khljebom žohnował,
 Schtó wucžesczicž te dary wje
 A slicžbowacž jich forna wschje?
 Kħwal kóžde stwelzo, fornjatko,
 Kħwal Boha s nami lubeho!

Druha džjelba.

1.

Chór žneiżarjow.

Koħa na nebju ho swieczi,
 Myslicžku žneiż jaħmu ma;
 Sažo sperħne nόzka w ljeczi,
 Sažo stawa do džieka.

Kaž po nebju hwiesdy steja,
 Tač maſč popy po polu;
 Hdyž dom ranči hwiežki dżeja,
 Żneiżu do pola won dn.

Solonežko swieczi lute skoto,
 Mjeħzacžk ma rόžk kħlieborni,
 Neħwar prózu, — schto je wo to,
 Wjsħak tež kloß je skotojtu!

2.

Ba ſoſolo.

(Hoſpodar.)

Khapon ſpjewa, ranje hlađa
 S jaſnym wóczkom do ſwiſlow;
 Sdomowanje ſtwelzo žada,
 Dženža pónidze do bróžnjow.
 Stańcze, ludžo, stawajcze,
 Žneuſki ſpjeh tón ſkoto je.

Quartettsolo.

Kak ſubosne ſkhadžuje ranje
 A ptacžatka wubudžuje;
 Dži ſ komorki, moſchłowe ſpanje,
 Džen ſ rózowej krocželi dže.

Lecž nimo nam, nóżka th niema,
 Džen do džjeka powoła naſ;
 Schtóž boji ſo prózy, tón drjema,
 A khudoba ſmjeje ſ nim kwaſ.

Chór žneuſkich džjelacžerjow.

(Sklónzo ſkhadža.)

Budž, kralo, poſtroweny
 We krónje blyſčenja,
 Se ſwjetkom wobleczeny
 A ſ mozu dobycza;
 Róz w twojich pruhach ſhine,
 Szjen ſemre psched tobu,
 Spař cžjeka, ſón ſo mine,
 A hwjesdy wobſiedni.
 Sswjet ſe žiwenjom kſchcziſe
 Blyſk twojoh' woblieža,
 A džen faž rjeku lije
 Psches kraj a psches morja;

Dół, hora, ljeß cže hlada
 A łuki, sahrody,
 Hdjež Boži deshež tež pada
 A krepi na bródy.
 Schtož khodži, Łash, ljeta,
 Schtož wodu wobydli,
 Je skłoty hród, je hjeta,
 Je kódž to na żolni;
 Wscho s wezelom cže wita
 A ryczi wot tebe,
 Hdýž twoja płomenita
 Sso kroczel połaze.
 Hdjež wobżwyczisç ty psalmu,
 Hdjež lód sjo blyskota,
 Eswoj synk a swoje psalmu
 Tam stwórba blysciecž da.
 Tam cžlowek, wotrocžk Boži,
 Sso s khwalbu posbjehne,
 Na džieło rufu skłoti
 A ranje żohnuje.

Chór.

(Žneńzařki.)

Róžkate szej žitne košy
 Naklepajcze, pacholjo,
 Radne stwelza, czežke košy
 Kiwaja sjo śmiewajo,
 Weſełe my sjobu džemuy,
 Klobuk, košu wjenzujemuy.

(Žneńzarjo.)

Gserp kschinwy, reische holzy, wsmicze
 A hotujcze sjo wotberacž,
 Po pošlotk a po ſeklje džicze,
 Wjenz kraſny žneński nawiwacž,

A won a dom klinež wyskanje:
To ſu te ſube, ſkote žnje!

Quartettsolo.

My žneižy, my ludžo ſimy prawi,
Rad czeſſje duž kóždy nam daj,
Nech pјata a ruča tež ſrawi,
My žnjejemy ſa zyky kraj.

Khlódł ſelenych hajow a holow
Njetk nemóže woſchewicz naž,
Se ſerpom a ſ kožu do poſow
Sso połožicž wulki je czaſ.

Se ſkoteho tróna ſam hlađa
Kral na naž tu ſpodobajžy,
Khljeb ſ naſcheje rufi ſej žada,
Kij neſhy klož žohnowany.

My žneižy haj ludžo ſimy prawi,
Rad czeſſje duž kóždy nam daj.
Nech twerde tež džjelo nam ſrawi,
Wſchak žnjejemy ſa zyky kraj.

Šhromadny chōr.

Pót žneižarjam ſo ſije ſ cjoša,
Wón je jich ſwjernoh' džjela czeſz,
Spjew ſradomny a pječnie ſkowa
Sim pomhaja jich prózu ſnesz;

Duž won a dom je ſpjewanje:
To ſu te ſube, ſkote žnje!

4.

Quartett.

Kynk do poſa ſo pižani
Njetk pilnych žneižarjow,
A koža brincži, ſashežercži,
Wjetr dže do ſhežerniſhežow.

My s loschtnej ruku hrabem⁹
 A noszym⁹ a kladzem⁹,
 Hac⁹ zyła žneisska wobrada
 Sso w popach k nebju posbjeha.
 A wele kopow A loschtne synki
 Tych czežkich synopow Psches popow synki
 Sso hordzi na polu, Sso k nebju sbjehaju!

5.

Recitativ.

Wedro hoji, renje skhnyje
 Lub⁹ krafzny Boži dar;
 Reble na wós twari, spnyje
 Wotrocžk, ródný wobstarar.

A njetko w skoku	A synop⁹ Hank⁹
Won dže na mroku	Na woſu sank⁹
Po žuijowe bohatstwo;	A prawje skladuje,
A spjeschni žneizy	Bolez ſo hrjeje,
Wot rožki, pschenizy	Czim reischo kezjeje
Wós pełnia wyſoko.	A ſobu wotjjedže.

Chor.

Wós psichny prjeni do wþy wesu,
 Psched Božim domom saſtanu,
 Czesz prjenja ſkuſcha Bohu ſneſu,
 Dział jemu s czichej modlitwu;
 A zyła weſ je weſelje:
 To ſu te lube, ſkote žnje!

Recitativ.

S ropotom ſo wotewreja
 Próſchne wrota bróžnine,
 Komory ſo ſakladzeja,
 Pschatr połny piſoze.

Šhromadžene pod tsjechu,
Bohu džak, te daru ſu!

6.

C h ó r.

Se ſwiatokom ſo wečor bliži,
Dzeni sprózny ſwonu wuſwonja,
Sso jaſne ſkónečko k domu niži,
A žneižy tež dom czechneja,
Po horzej prózy ſ wečoram
Tich czechia weſka woła dom.

Duo ſa tenor a baſ.

Njetk ſkónzo Bože khowa ſo
A ſemju poſlocza,
A daloko a ſchjeroko
Mjer ſwonu ſaſwonja,
Naſch ſwiatok naſtawa.

Pſches horu, ljeſh ſhlađuje
Tam mjeſzaczk ſljeborny,
Wón czechje hwjesdam predy dže,
Tich wodžer blyſtečaty,
Tich paſthér wačomny.

Nóz czechu ſemju wodživa
S tej draſtu czechennitej
A ſzonow ſkódkich naſypa
Ti ſ ruku darniwej
Po prózy wobčežnej.

Schjer twoje kſhidla, wečorje,
Pój, nóz, ty czechomna,
Schtož ſtrowe je, cže lubuje,
Džak Bohu woprowa,
Schtož wodnych ſtrowy ma.

C h ó r.

Nóz mјerna pſchikhadža
 Sso hwjesdy ſybola,
 Kaž jažne dejmanth;
 A w weszy ſchtomojtej
 Po próz̄y ſkonjanej
 Melf kneži ſwiatocžny,
 Mjer Boži mjesto ma
 A ſwjata cžisđina!

7.

Reja ſa ſchthri jednore hlošy.

Domkhowanka da pýschnu reju
 A piwo žneiſke poredži,
 Sso młodži, stari ſweſeſeju
 Njetk ſ nowym pęcžwom kſcheweni,
 A zylka weſ je klinčenje:
 Kak lube, ſkote ſu te žnje!

8.

Sköncžny chōr.

Bur ſ pola dobytk bere ſmjejo,
 Wſchjed blido ſ khljebom wobſtara,
 A ſ woblicža pót ſebi trjejo
 Gswój ſchtant a prózu lubo ma;
 Duž won a dom je khwalenje:
 Kak lube, ſkote ſu te žnje!

